

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

2. Cui similis sit mendacioquus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

nem, Matth. 12. deinde est mendacium officiosum, id est, non δ tenet, quale erat obstetricū in Aegypto, Exo. 1. & Michol vxoris Dauidis, 1. Reg. 19. Tertiō est perniciosum mendacium ad fallendum & decipiendum proximum, quale erat mendacium Iudaeorum, quod spargebant de discipulis Christi, quod corpus ipsius ex sepulchro furati essent. Eiusmodi mendacia multa Matt. 23. tūm sunt perniciosa fidei, & veritatē impediunt &c. lingua hominis multa in se habet periculosa vitia, nempe mendacium, detractionem, maledicentiam, adulatioinem, turpiloquium. De adulatioine autem dicitur Eccles. 7. Melius est à sapiente corrigi, quam stultorum adulatioine decipi. hoc vitio adulatiois paucissimi hominum carent &c. Huiusmodi verò plerunque inueniuntur in aulis principum ac regum, & sunt pestes nocentissimae, neque aliquid nocentius inuenitur lingua adulatiois. Psalm 54. Molliti sunt sermones eius super oleum. Ideò Ezech. 13. maximè inuehitur contra adulatores, dicens: Hæc dicit Dominus, Væ qui consuunt puluillo sub omni cubito &c. Esai. 3. Popule meus, qui te beatum dicunt, ipsi te decipiunt. est quoque vitium linguæ, in sermone & verbis esse bilinguem, quod parit omne malum. Proverb. 8. Os bilingue detestor, hoc vitium maximè abominatur Apostolus 1. Timot. 3. & qui tales sunt, indignos dicit episcopatu. & Iacob. 3. cōtra hoc vitium inuehitur, vt suprà recēsuimus, & Apostolus 2. Thes. 2. inquit: Ideò mittet illis Deus operationem erroris, vt credant mendacio, & iudicentur omnes qui nō crediderunt veritati, sed cōsenserunt iniuitati. Qui enim dulcem veritatem cōtemnit, dignus est ut mendacijs satietur.

Secundo, lingua mendax similis est scintillæ ignis, quæ totam syluam accendit: item lingua intemperans est peior serpentibus, volucribus & bestijs, quæ domari possunt: sed linguam nemo domare potest. 2.

tem nulla scaturigo simul emittit dulcē & amaram aquam, nec ficus vuas producit, nec vitis ficus: lingua verò hominis mendacio qui ex uno ore calidum & frigidum profert, id est, benedictionem & maledictionem, veritatem & mendacium &cæt. Est autem homo intemperantis linguæ, similis equo sine freno, & naui sine gubernaculo, eò quod nō regitur nec domatur. Est quoque similis falsæ monetæ, quæ in superficie apparet esse bona, & sicut gratior ac preciosior est moneta bona, quam falsa, ita homo verax præualet mendaci. Gerson maluit aliquem esse luxuriosum aut vinosum, quam mendacem, eò quod virtus cessarent in senectute: sed mendacium adhæret & sepulcrum ingreditur &c.

3. Tertio, pœna mendacij est perditio salutis. Psal. 5. Odisti omnes qui operantur iniquitatem, & perdes illos qui loquuntur mendacium. & Prouerb. 12. Abominatio est Deo labia mendacia, sicut hominibus est abominatio, si cui os vel anima fœteat, aut qui morbo aliquo affectus est: ita Deo abominabilis est mendax: est quoque mendacium venenum animæ mortiferum, iuxta illud Sapient. 1. Os quod mentitur, occidit animam. Præterea Matth. 5. Christus beatificat pacificos, quod filij Dei vocabuntur. Qui ergo per conficta sua mendacia seminant odia, iurgia & pugnam inter proximum, illi sunt filij diaboli. Est enim proprium mentientium, ut semper rem magis exagerent, & aliquid addant ad concitandas aliorū mentes, sicut occiso uno filio Dauidis, fama peruenit ad ipsum, quod Absalon percussisset omnes filios Dauidis, 2. Regum 13. sed D E V S vt plurimū vlciscitur mendacium in ipso authore, ita vt malum quod per mendacium alteri intendebat, in caput ipsius redundat: sicut contigit Haman, qui per mendacium impetravit à rege, ut omnes Iudæi uno die occiderentur. Sed hoc malum consilium & mendacium ipsi fuit